

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אמר ליה רב לרב כהנא: פוק דייניה.											○	ה.
חזייה דהוה קא גאים ביה. - אמר ליה: אי צייתא - צייתא, ואי לא - מפיקנא לך רב מאונך.	[רב כהנא]										○	ה.
(דברים א') כקטן כגדל תשמעון. אמר ריש לקיש: שיהא חביב עליך דין של פרוטה, כדון של מאה מנה.	[ריש לקיש]										■	ה.
למאי הלכתא											^	ה.
אילימא לעוני ביה ומיפסקיה											!	ה.
פשיטא											ז	ה.
אלא: לאקדומיה.											!	ה.
(דברים א') לא תגורו מפני איש. אמר רבי חנין: אל תכניס דבריך מפני איש.	[רבי חנין]										■	ה.
(דברים א') כי המשפט לאלהים הוא אמר רבי חמא ברבי חנינא: אמר הקדוש ברוך הוא, לא דיין לרשעים שנוטלין מזה ממון ונותנים לזה שלא כדון. אלא שמטריחין אותי להחזיר ממון לבעליו.	[רבי חמא ברבי חנינא]										■	ה.
(דברים א') והדבר אשר יקשה מכם, אמר רבי חנינא ואיתימא רבי יאשיה: על דבר זה נענש משה, שנאמר (במדבר כ"ז) ויקרב משה את משפטן לפני ה'.	[רבי חנינא ואיתימא רבי יאשיה]										■	ה.
מי כתיב ואשמיעכם? (דברים א') ושמעתי כתיב, אי גמירנא - גמירנא, ואי לא - אולינא וגמירנא	מתקין לה רב נחמן בר יצחק:										ז	ה.
ראויה פרשת נחלות שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שזכו בנות צלפחד ונכתב על ידן, ראויה היתה פרשת מקושש שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שנתחייב מקושש ונכתבה על ידו. ללמדך שמגלגלין חובה על ידי חייב, וזכות על ידי זכאי.	[רב נחמן בר יצחק] אלא כדתינא:										■	ה.
כתיב (דברים א') ואצוה את שפטיכם בעת ההיא וכתיב (דברים א') ואצוה אתכם בעת ההיא. אמר רבי אלעזר אמר רבי שמלאי:	[רבי אלעזר אמר רבי שמלאי]										■	ה.
עד כמה?											^	ה.
(במדבר י"א) כאשר ישא האמן את הינק.	רבי חנן ואיתימא רבי שבתאי:										!	ה.
כתיב (דברים ל"א) כי אתא תבוא, וכתיב (דברים ז') כי אתה תביא, אמר רבי יוחנן: אמר לו משה ליהושע: אתה והוקנים שבדור עמהם. אמר לו הקדוש ברוך הוא: טול מקל, והך על קדקדם, - דבר אחר לדור ואין שני דברין לדור.	[רבי יוחנן]										■	ה.
זימון בשלשה.	תנא:										■	ה.
מאי זימון?											^	ה.
אילימא ברכת זימון											!	ה.
זימון וברכת זימון בשלשה	והתינא:										■	ה.
וכי תימא: פרושי קמפרש: מאי זימון - ברכת זימון											!	ה.
זימון בשלשה, ברכת זימון בשלשה	והתינא:										■	ה.
אלא: מאי זימון - אומני לדין.											!	ה.
הני בי תלתא דייני דיתבי, ואזיל שליחא דבי דינא ואמר מפומא דחד - לא אמר כלום, עד דאמר משמיה דכולהו.	כי הא דאמר רבא:										■	ה.
הני מילי - בלא יומא דדינא, אבל ביומא דדינא - לית לן בה.											■	ה.
תשלומי כפל כו'.											■	ה.
ילמדנו רבינו, דיני קנסות בכמה?	שלח ליה רב נחמן בר רב חסדא לרב נחמן בר										^	ה.
מאי קמביעיא ליה? הא אנן תנן בשלשה											ז	ה.
אלא: יחיד מומחה קמביעיא ליה, דאין דיני קנסות או לא?											^	ה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה - בשלשה.	אמר ליה: [רב נחמן בר יעקב] תניתיה:										!	◇	ה.
מאי שלשה?											^	!	ה.
אילמא שלשה הדיוטות											!	!	ה.
אפילו עשרה והן הדיוטות - פסולין לדיני קנסות.	האמר אבוה דאבון משמיה דרב:										!	!	ה.
אלא - מומחין, וקאמר שלשה.											!	!	ה.
מוציא שם רע בעשרים ושלשה.	חכמים:												ה. <
וכי יש בו דיני נפשות מאי הוי?												!	ה.
בחוששין ללעז קמפלגי.	עולא:											!	ה.
אין חוששין ללעז	רבי מאיר סבר:										◆	!	ה.
חוששין ללעז	ורבנן סברי:										◆	!	ה.
כולי עלמא ללעז לא חיישינן, והכא בחוששין לכבודן של ראשונים קמפלגי, והכא במאי עסקינן - כגון דאיכניף בי עשרין ותלתא למידן דיני נפשות, ואיבדור, ואמר להו: דיינו לי מיהא דיני ממונות.	רבה:											!	ה.
תבעו ממון בשלשה, תבעו נפשות - בעשרים ושלשה.	מיתבי: וחכמים אומרים:										!	!	ה:
בשלמא לרבה תבעו ממון תחלה - בשלשה, - תבעו נפשות תחלה - אפילו ממון בעשרים ושלשה. אלא לעולא קשיא												!	ה:
הכא במאי עסקינן - שהביא הבעל עדים שזינתה, והביא האב עדים והזימום לעדי הבעל, בא לגבות ממון מבעל - בשלשה, ובמקום נפשות - בעשרים ושלשה.	רבא: אני וארי שבחבורה תרגימנא, ומנו - רב חייא בר אבין:											!	ה:
דכולי עלמא חיישינן ללעז, ומשום כבודן של ראשונים. הכא במאי עסקינן - כגון דאתרו בה סתם. והאי תנא הוא	אביי:											!	ה:
ושאר כל חייבי מיתות שבתורה - אין מיתין אותם אלא בעדה ועדים והתראה, ועד שיודיעוהו שהוא חייב מיתה בבית דין	דתניא: [ת"ק]										!	!	ה:
עד שיודיעוהו באיזה מיתה הוא נהרג.	רבי יהודה:										!	!	ה:
הכא באשה חבירה עסקינן, וקמפלגי בפלוגתא דרבי יוסי בר יהודה ורבנן.	רב פפא:											!	ה:
חבר אין צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.	דתניא, רבי יוסי בר יהודה:											!	ה:
כגון דאתרו ביה מלקות, ולא אתרו ביה קטלא. וקמפלגי בפלוגתא דרבי ישמעאל ורבנן	רב אשי:											!	ה: